

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Dyskursy mediów	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Media discourses	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej	
4.	Kod przedmiotu/modułu 21-KW-S1-E1-DYM	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów komunikacja wizerunkowa	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład 30	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Jerzy Biniewicz dr hab.prof.UWr	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Znajomość podstawowa mechanizmów komunikacji, świadomość roli języka jako instrumentu komunikacji.	
13.	<p>Rozumienie podstawowych pojęć i kategorii dotyczących teorii dyskursu – analiza wypowiedzi naukowych dotyczących języka, mówienia, tekstu, gatunku, dyskursu. Problematyka dyferencjacji dyskursu publicznego; określenie właściwości pragmatycznych, strukturalnych dyskursu politycznego, naukowego, religijnego. Ujęcie tekstu jako działania komunikacyjnego, będącego terenem manifestacji strategii komunikacyjnych, wyborów dotyczących struktury wypowiedzi, użycia środków językowych, stylistycznych.</p> <p>Refleksja dotycząca metodologii badań, ustalenia zależności między dyskursem, tekstem, stylem, a gatunkiem jako wyznacznik współczesnych badań poświęconych nauce o komunikacji. Krytyczna analiza dyskursu jako wiarygodna metodologicznie procedura badania tekstu będącego efektem praktyk dyskursywnych.</p>	
14.	Zakładane efekty kształcenia	Symbole

	<p><i>ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii komunikacji, teorii języka i dyskursów, pragmatyki</i></p> <p><i>zna elementarną terminologię z zakresu znaczeniu teorii komunikacji, historii sztuki użytkowej, teorii języka i dyskursów, pragmatyki języka, antropologii mediów, teorii kultury</i></p> <p><i>ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w obszarze teorii komunikacji, historii sztuki użytkowej, teorii języka i dyskursów, pragmatyki języka, antropologii mediów, teorii kultury</i></p> <p><i>potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje przy użyciu różnych źródeł i sposobów, posiada zwłaszcza umiejętności związane z dekodowaniem i interpretacją tekstów wizerunkowych (reklama, PR), researchingiem, interpretacją komunikacyjnych zachowań społecznych, tekstów kultury popularnej i tekstów zapośredniczonych przez media masowe</i></p> <p><i>posiada elementarne umiejętności badawcze (formułowania i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacja wyników) pozwalające na rozwiązanie typowych zadań/problemów, zwłaszcza z zakresu komunikacji interpersonalnej i grupowej, dyskursów medialnych, analizy zjawisk kultury popularnej</i></p> <p><i>potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami</i></p>	<p>kierunkowych efektów kształcenia,</p> <p>K_W01</p> <p>K_W02</p> <p>K_W06</p> <p>K_U02</p> <p>K_U03</p> <p>K_U06</p>
--	--	--

	<p><i>badawczymi i pojęciami teorii komunikacji, historii sztuki użytkowej, teorii języka i dyskursów, pragmatyki języka, teorii dyskursów</i></p> <p><i>wykazuje aktywność w samodzielnym podejmowaniu działań profesjonalnych: jest przygotowany do pracy w instytucjach publicznych, organizacjach gospodarczych, prywatnych i non-profit, zwłaszcza w zakresie zarządzania procesami komunikacyjnymi, budowania wizerunku, opracowywania kampanii i strategii komunikacyjnych, wprowadzania standardów komunikacji językowej i pozajęzykowej.</i></p>	K_KO2
15.	<p>Treści programowe</p> <p>Pojęcie dyskursu. Język, mówienie, tekst, dyskurs. Dyferencjacja dyskursu ze względu na referencję. Mediatyzacja. Mechanizmy komunikacji w dyskursach – naukowym, politycznym, ekonomicznym. Relacja media a polityka. Nowe media a dyskurs polityczny. Wyznaczniki pragmatyczne, stylistyczne dyskursu naukowego. Mediatyzacja dyskursu naukowego. Tabloidyzacja dyskursu publicznego. Media społecznościowe jako platforma dyskursu publicznego -wikipedia, twitter, blogosfera, forum, facebook. Media społecznościowe a marketing i reklama. Nowe technologie komunikacyjne jako instrument postrzegania świata, generowania jego obrazu. Media w kulturze XXI wieku.</p>	
16.	<p>Zalecana literatura</p> <p>P. Barwise, K. Hammond, Media, Warszawa 2000.</p> <p>Bauer Z., Dziennikarstwo wobec nowych mediów, Kraków 2009.</p> <p>Bralczyk J., O języku polskiej propagandy politycznej lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych, Warszawa 2003.</p> <p>Dobrzyńska T., Tekst, (w:) J. Bartmiński (red.), Współczesny język polski, Dyskurs jako struktura i proces : praca zbiorowa, red. T. A. van Dijk ,Warszawa 2001.</p> <p>Dyskurs naukowy – tradycja i zmiana, red. S. Gajda, Opole 1999.</p> <p>Fras J., Komunikacja polityczna. Wybrane zagadnienia gatunków i języka wypowiedzi, Wrocław 2005.</p> <p>Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków, 2005.</p> <p>Grzenia J., Komunikacje językowa w internecie, Warszawa 2006.</p> <p>Kamińska-Szmaj I., Słowa na wolności. Język polityki po 1989 roku Wrocław 2001.</p> <p>Język a Kultura, tom 11: Język polityki a współczesna kultura polityczna, red. J.Anusiewicz J., Siciński B., Wrocław 1994.</p> <p>Opiłowski R., Jarosz J., Staniewski P.(red.), <i>Lingwistyka mediów. Antologia tłumaczeń</i>, Wrocław – Drezden, 2015.</p>	

	<p>Lisowska- Magdziarz M., Analiza tekstu w dyskursie medialnym, Kraków 2006. Media i komunikowanie w społeczeństwie demokratycznym. Studia medioznawcze, red. S. Michalczyk, Sosnowiec 2006. Media w Polsce. Pierwsza władza IV RP?, red. M. Sokołowski, Warszawa 2007. Mrozowski M., Media masowe. Władza, rozrywka i biznes, Warszawa 2001. Nowe media w komunikacji społecznej XX wieku, red. Hopfinger M., Warszawa 2002. Styl, dyskurs, media, red. B. Bogołębska, M. Worsowicz. Łódź 2010. Teorie komunikacji i mediów, vol.1,2,4,5,6,7, Wrocław 2009 -2014. „Tekst i dyskurs”, z. 1-7, 2008-2014. U progu wielkiej zmiany? Media w kulturze XXI wieku. Nurty – kategorie – idee, red. M. Sokołowski, Olsztyn 2005. <i>Wasilewski J., Retoryka dominacji, Warszawa 2006.</i></p>	
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: wykład:</p> <p>Zasadniczą formą rozliczenia jest napisanie egzaminu, który ma postać sprawdzianu wiedzy oraz kompetencji analitycznych i komunikacyjnych.</p> <p>Student zobowiązany jest przygotować się zajęć, czytać literaturę naukową</p>	
18.	<p>Język wykładowy</p> <p>polski</p>	
19.	<p>Obciążenie pracą studenta</p>	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: ćwiczenia: 30	
	<p>Napisanie egzaminu: 2</p> <p>Student zobowiązany jest przygotować się zajęć, czytać literaturę naukową: 88</p>	
	Suma godzin 120	
	Liczba punktów ECTS 4	

klasyczna metoda problemowa
wykład informacyjny
definiowania pojęć
metoda zadaniowa
wykład konwersatoryjny

Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia:

ocena realizacji zadań wykonywanych w trakcie ćwiczeń a także w domu, zdolności rozwiązywania problemów badawczych,
ocena przygotowanych przez studentów opracowań na zadany temat,
ocena samodzielnie przygotowanego eseju na zadany temat

ocena realizacji zadań zrealizowanych w trakcie wykładu,
zdolność rozwiązywania problemów badawczych,
opanowanie merytoryczne treści przewidzianych w programie wykładu
ocena przygotowanych przez studentów opracowań na zadany temat,
ocena samodzielnie przygotowanego eseju na zadany temat